

[Holstein.]

esser og nationale og territoriale Intergritetsinteresser, at udføre Kystbevogtnings-tjeneste og Neutralitetsbevogtning af Søterritoriet — ja, det er aldeles det samme, som der staar i de saa forkætrede Afrustnings- og Nedrustningsforslag. Her tales om Bevogtningstjeneste ved Kysten og Neutralitetsbevogtning af Søterritorium, men ud derover siges intet som helst, enhver kan lægge ind i det, hvad han vil. Der staar som sagt det samme som Formaalsparagraf i Afrustningsforslaget, og Afrustningspolitikkerne lægger deres ind i det, og der staar dette her, og andre, som har Lyst til det, kan lægge andet ind i det. Det skulde være af afgørende Betydning for Marinen at faa, som det udtrykkes, „en tilsvarende Præcisering i det nuværende Forsvarsforslag, for naar en saadan Præcisering savnes, savnes ogsaa en fast Ramme for hele Loven, og derved vil Flaaden blive berøvet et Grundlag, som er nødvendigt — disse Formaalsparagraffer skulde være et nødvendigt Grundlag — for en maalbevidst Dygtighed af Personellet!“

Jeg har sjælden set en lignende Argumentation af ansvarlig højtstaaende militær Sagkundskab end den, hvormed disse i Marineministeriet for øvrigt miserabelt redigerede Formaalsparagraffer føres i Marken. En Del af dem er selvfølgelig, de behøver ikke at staa der, de oplyser ikke noget, og Resten er jo forvirrende Bemærkninger, et mixtum compositum af Opgaver i den ene og den anden Retning, til Dels Opgaver, som strider mod hinanden. Nej, den konkrete forsvarspolitiske Opgave kan simpelt hen ikke nævnes i Paragraffer og bør det heller ikke. De konkrete militære Opgaver skal slet ikke nævnes. Hvis man er enig om, at Landet skal forsvares, at Landets Livsinteresser skal forsvares, er det klart, at de konkrete Opgaver ogsaa skal løses, men en nærmere Udformning af disse konkrete militære Opgaver skal aldeles ikke anføres i Formaalsparagraffer, det forvirrer kun, og det er aldeles ikke Myndighedernes Sag at forkynde for Alverden, hvad disse er i Detailler.

Rent populært og jævnt udtrykt vil jeg sige, at efter at man er enedes om en saadan fuldstændig Omlægning som den, man nu er enedes om i det strategiske, det militærpolitiske, det storpolitiske Grundlag for Forsvarsordningen, gælder det for Jyllands Vedkommende om at dokumentere, at det danske Folk vil sætte sine Bestræbelser ind paa, om fornødent med sit Blod, med de Ofre, det er i Stand til, at vise Alver-

den, at det tillægger de generhvervede Landsdele saa stor national Betydning, at det vil bringe Sandsynlighed for, at de ikke efter et kommende krigerisk Sammenstød i Europa skulde kunne blive til en tilfældig diplomatisk Kastebold i det storpolitiske Spil, et tilfældigt Handelsobjekt mellem Stormagter, som muligvis er interesseret i at give noget her og tage noget der, og saa tager en national Interesse fra et lille Land, som de mener er ligegyldig, bl. a. fordi det lille Land selv har dokumenteret, at det ikke har synderlig Interesse i den paagældende Landsdel. Dette er i Virkeligheden en simpel og klar Opgave for det jydsk Forsvar.

Og for Sjællands Vedkommende kan jeg ikke se rettere end, at Opgaven er den overmaade enkle og beskedne at sikre Danmarks nationale, statslige Selvbestemmelsesret straks ved Udbrudet af en Krig, for det er sikkert ved Udbrudet af en Krig, vi vil komme til at staa vor Prøve storpolitisk set: at sikre Danmarks nationale og statslige Selvbestemmelsesret en kort Tid, 1 à 2 Uger — mere kan det danske Folk ikke magte økonomisk, saaledes som Danmarks geografiske Stilling er ved Østersøen, men det kan ogsaa komme til at betyde ganske overordentlig meget storpolitisk for Danmarks fremtidige Stilling i den europæiske Koncert.

Dernæst vil jeg gerne i Modsætning til, hvad Marineautoriteterne søger at gøre gældende, fremhæve, at naar man er enig om, at Sjælland for Fremtiden er at betragte som det, Christen Berg kaldte Danmarks naturlige Fæstning, og naar det er givet, at der paa denne Fæstning kun er meget faa Steder, som egner sig til Landgang for fjendtlig Besættelse, og naar det endvidere anerkendes af Marineautoriteterne, at en fjendtlig Flaade ikke kan skaffe sig solid og varig Basis paa dansk Søterritorium eller indrette holdbare Mineudlægninger, saa længe denne Fæstning er forsvaret kystartilleristisk og landmilitært, saa synes det mig deraf logisk og saglig at følge, at saa maa Flaaden være at betragte som Fortroppen og Forspidsen af Forsvaret for og paa denne Fæstning, i Terrænet foran denne Fæstning, og Forsvaret i og paa denne Fæstning ikke at betragte som Bagtroppe for Flaadeforsvaret, at Forsvarstyngdepunktet i Virkeligheden under denne Fordisætning umuligt kan hvile paa Flaaden, men maa hvile paa Forsvaret paa Fæstningen Sjælland.

Derfor synes det mig ogsaa, at Marineautoriteterne i Virkeligheden slaar sig selv